

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zejména slovní ochranná známka obsahující slovní prvek „Raiffeisen“ zapsaná v Německu pro služby spadající do tříd 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 a 42.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, neboť mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

se státní podpory E 2/2005 a N 642/2009 (Nizozemsko) — Stávající podpora a zvláštní podpora projektů pro podniky zabývající se bytovou výstavbou. Žalobkyně zakládá žalobu na třech důvodech.

Zprvce žalobkyni vytýká mimo porušení povinnosti odůvodnění porušení článků 18 a 19 nařízení č. 659/1999⁽¹⁾, jakož i čl. 106 odst. 2, článků 107 a 108 SFEU. Komise nesprávně vylíčila skutkový stav ve vztahu k povinnosti podniků podílejších se na výstavbě bytů vypočítat nájemné, které se nachází pod přiměřenými cenami nájemného stanovenými státem. Dále je neodůvodněné a nesprávné vymezení cílové skupiny pro sociální bydlení. Komise dále neprávem nestanovila žádné objektivní hranice pro celkové náklady na bytovou výstavbu, která má být podpořena státní podporou a která určuje vlastní kvalitu nájemních bytů, jež se odráží v cenách nájmu. Dále je nedostatečná ochrana proti nadměrným náhradám, čímž Komise porušuje také článek 5 rozhodnutí o závazku veřejné služby⁽²⁾. Nakonec žalobkyně v této souvislosti uvádí, že se Komise nezabývala její stížností týkající se role Woningssinvesteringsfonds (bytového investičního fondu) a Nederlandse Waterschapsbank.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2010 — IVBN v. Komise

(Věc T-201/10)

(2010/C 179/85)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Voorburg, Nizozemsko) (zástupce: Maarten Meulenbelt, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- prohlásit žalobu za přípustnou;
- zrušit napadené rozhodnutí Komise;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2009) 9963 v konečném znění ze dne 15. prosince 2009 týkajícího

Zadruhé žalobkyně vytýká porušení čl. 1 písm. c) nařízení č. 659/1999 a čl. 4 odst. 1 nařízení č. 794/2004⁽³⁾, jakož i porušení povinnosti odůvodnění. Komise neprovedla důkladný bližší přezkum a nekonstatovala, že na státní podporu pro podniky zabývající se výstavbou bytů, jak je popsáno ve věci E 2/2205, je nutné zcela nebo alespoň z podstatné části nahlížet jako na novou státní podporu a nikoliv jako stávající státní podporu.

Nakonec žalobkyně uvádí, že Komise porušila čl. 106 odst. 2 a články 107 a 108 SFEU tím, že nezahájila formální přezkumné řízení ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU ve spojení s články 4 a 6 nařízení č. 659/1999, čímž byla současně porušena procesní práva žalobkyně.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2005/842/ES ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu [oznámeno pod číslem K(2005) 2673] (Úř. věst. L 312, s. 67).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, s. 1; Zvl. vyd. 08/04, s. 3).